

себе си, но и за чада-та си, — за всичкий чловчеческий родъ. Ако тѣ стояхъ, то несумненно и ные щѣхме да стоимъ. Ако тѣ падихъ, то и ные, както да е щѣхме да паднемъ. Тѣхно-то испытываніе не можаше да бѣде по явно, по ясно, и по лесно отъ колкото было. То было голѣмо и важно испытываніе, защото отъ него зависяло райско-то блаженство или окаяństwo-то на мжкж-тж, и не само за тѣхъ самы-ты, но и за милионы отъ чада-та имъ.

2. Отъ волѣхъ-тж Божіихъ было тѣ да стоѣхъ за себе си и за насъ чада-та имъ. Богъ не ны пыта; ные тогава още не бѣхъме ся родили. Но ако бѣхъме родени, то несумненно щѣхъме да ся съгласимъ на това. Божія-та воля е бескрайно мѣдра и праведна, и трѣбува да усѣтимъ, че той прави всичко право.

3. Отъ тогава до сега Богъ общо прави родители-ты намѣстницы на чада-та имъ. Каквито сж родители-ти, такыва общо ще бѣдхъ и чада-та имъ. Ако ные прочее сме родители, то да сме добри, та и чада-та ны да ся благославятъ отъ Бога. Ако сме дѣца на добры родители, то да ся трудимъ да ся уприличаваме на тѣхъ; а ако сме дѣца на лоши родители, то да плачемъ предъ Бога за лошащинъ тж имъ, и да Му ся молимъ да ны удостои за вѣченъ животъ.

4. Адамъ и Ева ся испытали подъ законъ-тъ Божіи, чрезъ когото могли да бѣдхъ оправдани или да ся осѣдхъ. Ако да вар-